

D E C I Z I E

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul depus de Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Denis Russu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea hotărârii,

împotriva încheierii din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Denis Russu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea hotărârii,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.1) și, ulterior la 25 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.17), Denis Russu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea hotărârii nr. 370/32 din 22 decembrie 2020 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea demersului Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ), solicitând și respingerea demersului directorului adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, Petru Vîrlan, referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ) până la 31 decembrie 2021, cât și suspendarea exploatării experimentale a SIJ cu obligarea Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești de a lichida neajunsurile depistate și anume în componentul privind soluția informatică a ședințelor de judecată (SlaS).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit demersul directorului adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar. În hotărârea nr. 370/32 din 22 decembrie 2020 a Plenului Consiliului

Superior al Magistraturii, s-a indicat că în scopul dezvoltării și îmbunătățirii funcționalităților dezvoltate, precum și având în vedere importanța Sistemului Informațional Judiciar pe întreg sistemul judecătoresc din țară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat întemeiat demersul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești și a extins pilotarea Sistemului Informațional Judiciar până la 31 decembrie 2021.

A comunicat reclamantul că, pe parcursul testării acestui program în timpul teleconferințelor din incinta Penitenciarului nr. 13, întâmpină diferite dificultăți și încălcări procedurale.

A menționat că, până în prezent, nu a existat un cadru de reglementare pentru examinarea tuturor categoriilor de cauze penale, nu a fost prevăzută nici o posibilitate tehnică de comunicare confidențială în timpul procesului între deținut și avocat.

Consideră că, așa-numita versiune îmbunătățită a Sistemului Informațional Judiciar este în mod constant doar în funcțiune experimentală, fără nici o eliminare a defectelor reale, fără garantarea tuturor drepturilor și intereselor legale ale deținuților în penitenciar.

Prin încheierea din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Denis Russu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea hotărârii, s-a explicat reclamantului că, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. a)-e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

La 31 mai 2021, Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, a depus recurs împotriva încheierii din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a încheierii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea adoptată din motiv că la emiterea acesteia, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluzia completului a fost adoptată în contradicție cu circumstanțele cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept.

Recurentul a invocat că reieșind din competențele funcționale atribuite prin Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești (AAIJ), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 650 din 26 mai 2016, i-a fost comunicat că, potrivit pct. 8.4 din conceptul tehnic al sistemului informațional judiciar aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 593 din 24 iulie 2017, soluția informatică a ședințelor de judecată (SlaS) este o aplicație destinată desfășurării videoconferințelor, înregistrării audio/video a ședințelor de judecată cu utilizarea echipamentului periferic și soft special de înregistrare. Principalul obiectiv al SlaS este îmbunătățirea din punct de vedere tehnico-informațional a procedurii de desfășurare a ședințelor de judecată, asigurând transparența proceselor judiciare și accesul publicului la justiție. SlaS este una din cele 4 componente ce formează Sistemul informatic judiciar (Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, Soluția informatică e-Dosar judiciar, Portalul Național al Instanțelor de Judecată, Soluția informatică a ședințelor de judecată).

Recurentul a specificat că potrivit pct. III din Regulamentul privind desfășurarea ședințelor de judecată cu utilizarea aplicației de teleconferință în instanțele judecătorești și instituțiile penitenciare pilot, aprobat prin hotărârea CSM nr. 387/20 din 02 octombrie 2018, au fost stabilite regulile de bază cu privire la desfășurarea ședinței de judecată cu utilizarea aplicației de teleconferință.

Conform art. 32 din Codul de procedură penală, judecarea materialelor și cauzelor penale se desfășoară la sediul instanței. Pentru motive temeinice, instanța, prin încheiere argumentată, poate dispune desfășurarea judecății în alt loc.

Chestiunile prevăzute la art.469, 473¹ și 473² pot fi examinate la sediul instanței sau la sediul penitenciarului ori prin intermediul teleconferinței.

Notează că și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea AAIJ reglementează examinarea chestiunilor la sediul instanței sau la sediul penitenciarului prin intermediul teleconferinței, prevăzute numai la art. 469, 473¹ și 473² din Codul de procedură penală.

Consideră că, la momentul eliberării răspunsului din partea AAIJ, nu a fost necesar de a stabili alte reguli de utilizare a aplicației de teleconferință în ședințele de judecată.

Relatează recurentul că în caz că inculpatul nu este de acord cu desfășurarea ședinței de judecată prin intermediul aplicației de teleconferință, potrivit art. XXIII alin. (2) din Legea nr. 69/2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, examinarea cauzelor prevăzute la alin. (1) din Legea menționată se efectuează la sediile instanțelor de judecată numai în cazuri excepționale.

Susține că prin răspunsul din 31 decembrie 2020 a Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești (AAIJ) a fost informat, ca soluția informatică a ședințelor de judecată (SlaS) este o aplicație destinată desfășurării videoconferințelor, înregistrării audio/video a ședințelor de judecată cu utilizarea echipamentului periferic și soft special la înregistrare. Totodată, s-a menționat că instanțele nu stochează pe serverul local informația privind înregistrările video a ședințelor de judecată desfășurate prin intermediul aplicației de teleconferință. Concomitent, i-a fost comunicat că potrivit pct. 7.1 din Regulamentul privind înregistrarea audio digitală a ședințelor de judecată aprobat prin Hotărârea CSM nr. 338/13 din 12 aprilie 2013, participanții la proces au dreptul la o copie de pe înregistrarea audio a ședinței de judecată.

Recurentul notează că potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 593 din 24 iulie 2017, cu privire la aprobarea Conceptului tehnic al Sistemului Informațional Judiciar, Sistemul Informațional Judiciar (SIJ) este un sistem informațional automatizat, constituit dintr-un ansamblu de resurse și tehnologii informaționale, mijloace tehnice de program și metodologii, aflate în interconexiune, și destinat înregistrării, păstrării, prelucrării, utilizării informațiilor cu privire la cererile și dosarele judecătorești, din momentul înregistrării acestora și până la momentul arhivării și publicării.

Rezultând din cele expuse supra recurentul consideră că (SlaS) este aplicația destinată desfășurării videoconferințelor, înregistrării audio/video a ședințelor de judecată cu utilizarea echipamentului periferic și softului special de înregistrare, fiind parte componentă a SIJ.

Răspunsul parvenit la data de 31 decembrie 2020 de la AAIJ, prin care se constata că, instanțele nu stochează pe serverul local informația privind înregistrările video a ședințelor de judecată desfășurate prin intermediul aplicației de teleconferință și răspunsul parvenit de la CSM la data de 05 ianuarie 2021, prin care s-a constatat că, Sistemul Informațional Judiciar este un sistem informațional automatizat, constituit dintr-un ansamblu de resurse și tehnologii informaționale, mijloace tehnice de program și metodologii, aflate în interconexiune și destinat înregistrării, păstrării, prelucrării, utilizării informațiilor cu privire la cererile și dosarele judecătorești, sunt în contradicție cu răspunsurile primite pentru o utilizare corectă a Sistemului Informațional Judiciar (SIJ).

A mai invocat recurentul că nu este de acord cu soluția instanței de apel și a remarcat faptul că se află în Penitenciarul nr. 13 din anul 2014, iar din anul 2020 își apără interesele sale în ședințele de judecată prin intermediul aplicației de teleconferințe a Sistemului Informațional Judiciar, care se află în exploatare experimentală începând cu anul 2019.

Conform răspunsului din 22 august 2020 parvenit de la Administrația Națională a Penitenciarelor, ședințele de judecată la Curtea de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 și 16 iulie 2020, prin intermediul teleconferinței, nu au avut loc, deoarece nu a fost efectuată conexiunea din partea Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 19 aprilie 2021, care a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 23 mai 2021 (f.d. 93). Astfel, recurentul a depus recursul la 31 mai 2021, cu respectarea termenului prevăzut de lege.

La 30 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat pentru notificare Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului depus de către Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, explicându-i dreptul de a depune referință (f.d.113).

La 06 august 2021, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Superior al Magistraturii, a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Examinând cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care respinge recursul.

Din conținutul recursului depus de Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, rezultă că recurentul nu este de acord cu încheierea din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea înaintată de ultimul a fost declarată inadmisibilă, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Totodată, din motivarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs, se desprinde că reclamantul Denis Russu nu a putut revendica încălcarea prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, motiv pentru care acțiunea depusă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii a fost declarată inadmisibilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței de fond la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Colegiul reține că, potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

La rândul său, art. 189 alin. (1) și (2) din același cod, statuează expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

La caz, reclamantul a înaintat o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ. Totodată, conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Iar potrivit art. 39 alin. (2) din Codul administrativ coroborat cu art. 17 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

La acest capitol, Colegiul reține și prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, potrivit căruia acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Dispozițiile legale enunțate *inter alia* reglementează condițiile testului de admisibilitate pe care trebuie să le parcurgă acțiunea în contencios administrativ, inclusiv pentru acțiunea în obligare.

În acest context, Colegiul reține că unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările sus-menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia inadmisibilității acțiunii înaintate de recurent împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea hotărârii.

Aceasta deoarece reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, implică existența obligatorie a două condiții, și anume: existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Cu toate acestea, la caz, recurentul Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, atât în prima instanță, cât și în ordine de recurs nu a motivat și justificat explicit în plan procesual, care sunt în concret drepturile pretins lezate prin adoptarea hotărârii a Consiliului Superior al Magistraturii care se solicită a fi anulată la caz.

În corespundere cu art. 32 din Codul de procedură penală, judecarea materialelor și cauzelor penale se desfășoară la sediul instanței. Pentru motive temeinice, instanța, prin încheiere argumentată, poate dispune desfășurarea judecății în alt loc. Chestiunile prevăzute la art. 469, 473¹ și 473² CPP pot fi examinate la sediul instanței sau la sediul penitenciarului ori prin intermediul teleconferinței.

Astfel, condițiile prevăzute de art. 32 din Codul de procedură penală, în coroborare cu art. XXIII din Legea nr. 69/2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative cu completările ulterioare, stabilesc regulile speciale privind locul de petrecere a ședințelor de judecată, care potrivit normei vizate țin de competența instanței de judecată care judecă cauza concretă.

Colegiul relevă că, urmare a sesizării depuse de Russu Denis privind excepția de neconstituționalitate a articolului XXIII alineatele (1) și (2) din Legea nr. 69 din 21 mai 2020 cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative, Curtea Constituțională a emis decizia nr. 126 din 05 august 2021, prin care a declarat inadmisibilă sesizarea depusă de Russu Denis.

În argumentarea soluției sale, Curtea Constituțională a invocat că, principiul constituțional al prezumției nevinovăției, garantat de articolul 21 din Constituție, menționează că norma contestată nu instituie vreo prezumție cu privire la vinovăția persoanelor învinuite de comiterea infracțiunilor. Desfășurarea ședințelor de judecată de la distanță nu este aptă să afecteze acest principiu. Această formă de participare la proceduri nu este, ca atare, incompatibilă cu noțiunea de proces public și echitabil, dar trebuie să se asigure faptul că persoana poate urmări procesul și este ascultată fără impedimente tehnice. De asemenea, trebuie să se asigure o comunicare eficientă și confidențială cu un avocat (*Marcello Viola v. Italia*, 5 octombrie 2006, §§ 67-77; *Sakhnovskiy v. Rusia* [MC], 2 noiembrie 2010, § 98).

Totodată, Curtea Constituțională a relatat că din analiza normelor contestate nu s-a identificat vreo restrângere a dreptului la apărare. Acestea nu excludeau întâlnirile confidențiale cu apărătorul până la data ședinței, nu excludeau asistarea apărătorului la locul aflării deținutului în timpul desfășurării ședinței prin intermediul sistemului de teleconferință sau posibilitatea participării, spre exemplu, a doi apărători în mod concomitent, unul în sala de ședințe și altul la locul aflării deținutului.

Curtea Constituțională a mai reținut că, în primăvara anului 2020, în Europa, mai multe state au implementat în sistemele lor desfășurarea ședințelor de judecată, inclusiv în cauzele penale, prin intermediul teleconferințelor. Acest procedeu a fost recomandat de diverse instituții internaționale.

Astfel, examinarea cauzelor penale în privința persoanelor private de libertate doar prin intermediul sistemului de teleconferință în perioada stării de urgență în sănătate publică, declarată prin Hotărârea Comisiei Naționale Extraordinare de Sănătate Publică nr. 10 din 15 mai 2020, nu era aptă, să încalce dreptul la un proces echitabil. Această măsură temporară a fost justificată de starea de urgență în sănătate publică la data adoptării legii, inclusiv de importanța protecției sănătății persoanelor private de libertate.

Drept urmare, rezolvarea problemei cu privire la caracterul „excepțional” al cauzelor care justificau desfășurarea ședințelor de judecată la sediul instanței le revenea instanțelor de judecată, în funcție de complexitatea cauzei și starea de sănătate a participanților.

La capitolul dat, este remarcabil că din analiza materialelor cauzei și, în special a cererii de chemare în judecată a reclamantului Denis Russu nu se deduce lezarea unor drepturi vătămăte ale sale prin adoptarea hotărârii nr. 370/32 din 22 decembrie 2020 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, nefiind concretizat prin care anume prevederi acceptarea extinderii pilotării Sistemului Informațional Judiciar aduce atingere dreptului la un proces echitabil, fiind invocat la general că, din anul 2020 își apără interesele sale legitime în cauza penală aflată pe rolul Curții de Apel Chișinău prin intermediul aplicației de teleconferință a sistemului informațional judiciar, cu care nu este de acord, dorind ca ședințele de judecată să fie petrecute cu prezența sa.

Dimpotrivă, hotărârea contestată fiind un act administrativ individual reglementează doar extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ), până la 31 decembrie 2021, responsabil de care este Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești, având scopul și menirea de a îmbunătăți funcționalitatea Sistemului Informațional Judiciar.

În acest context, nu pot fi reținute și se resping argumentele recurentului Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir, precum că CSM, prin adoptarea hotărârii nr. 370/32 din 22 decembrie 2020 cu privire la demersul directorului adjunct al Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești, referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ) până la 31 decembrie 2021, i-a încălcat dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil prin faptul că din anul 2020 își apără interesele sale legitime în cauza penală aflată pe rolul Curții de Apel Chișinău prin intermediul aplicației de teleconferință a sistemului informațional judiciar.

Aceasta deoarece, pe lângă faptul că argumentele enunțate comportă un caracter abstract și general, la actele și lucrările cauzei lipsesc careva probe care să confirme aceste circumstanțe, Colegiul mai reține că, atât art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, cât și Regulamentul privind desfășurarea ședințelor de judecată cu utilizarea aplicației de teleconferință în instanțele judecătorești și instituțiile penitenciare pilot (pct. 2), aprobat prin hotărârea nr. 370/20 din 02 octombrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, prevăd exhaustiv care anume chestiuni (prevăzute la art. 469, 473¹ și 473² CPP) pot fi examinate prin intermediul teleconferinței, chestiuni care de altfel sunt improprii recurentului.

Cu alte cuvinte, stabilirea locului judecării cauzei în fiecare caz concret, după cum rezultă și din decizia nr. 126 din 05 august 2021 a Curții Constituționale, nu este influențată de careva prevederi ale extinderii pilotării Sistemului Informațional Judiciar or, anume instanța de judecată care judecă cauza concretă este competentă să decidă pentru motive temeinice, prin încheiere argumentată, desfășurarea judecării în alt loc decât sediul instanței.

Aici, Colegiul reține că, în cazul în care recurentul nu este de acord cu dispoziția instanței de apel ce vizează judecarea cauzei penale în privința sa prin intermediul teleconferinței, urmează să fac uz de drepturile sale procedurale și să solicite apărarea drepturilor sale pretins lezate nemijlocit instanței de judecată care examinează cauza penală respectivă.

Respectiv, hotărârea nr. 370/32 din 22 decembrie 2020 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care a fost admis demersul Agenției de Administrare a Instanțelor Judecătorești referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ) până la 31 decembrie 2021, contestată de recurent, cât și nemijlocit extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar (SIJ), nu lezează nici într-un fel drepturile recurentului, care în calitate de inculpat se deține în Penitenciarul nr. 13.

Faptul că ședințele de judecată din 07 iulie 2020 și 16 iulie 2020, prin intermediul teleconferinței, nu au avut loc, deoarece nu a fost efectuată conexiunea din partea Curții de Apel Chișinău, nu pot constitui drept temei pentru admiterea recursului în sensul declarat, or, potrivit portalului național al instanțelor judecătorești, la rubrica „rezultatul ședinței”, ședințele de judecată enunțate au avut loc, însă au fost întrerupte la solicitarea avocatului, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei.

Abordările recurentului Russu Denis referitor la extinderea pilotării Sistemului Informațional Judiciar, că prin prelungirea programului îi sunt lezate careva drepturi, în special dreptul la întrevăderi confidentiale cu avocatul, nu pot fi reținute ca întemeiate or, programul de pilotare are menirea de a îmbunătăți funcționalitatea

Sistemului Informațional Judiciar și nu afectează nicidecum dreptul la întrevăderi confidentiale cu avocatul inculpatului.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a constatat că Denis Russu, nu a revendicat încălcarea unui drept al său în sensul art. 17 în coroborare cu art. 39 alin. (2), 17 și 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, motiv pentru care încheierea din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată.

Colegiul invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)]. Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție, aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Or, prevederile legale precizate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în obligare, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Luând în considerare cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Denis Russu, reprezentat de avocatul Aliona Dragomir.

Se menține încheierea din 19 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh